

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

det paa det daværende Tidspunkt ikke var forudsat, at der skulde tilvejebringes nogen saadan. Da det imidlertid maa anses for nødvendigt, at Broens Vejbane belyses, og de aarlige Udgifter derved maa anslaaes til 12 000 Kr. til Køb af Elektricitet og 3 000 Kr. til Vedligeholdelse, eller i alt 15 000 Kr., foreslaas det, at den til 800 000 Kr. kapitaliserede Udgift til Vedligeholdelse af Vejbroen forøges i Forhold hertil.

Ved Beregningen af dette kapitaliserede Beløb er man i sin Tid gaaet ud fra en Rentefod af 5 pCt. Da man imidlertid nu maa regne med en Rentefod af 4½ pCt., vil Kapitalbeløbet af de aarlige Udgifter til Vedligeholdelse og Belysning af Færdelsesbroens Del af den kombinerede Bro, tilsammen 55 000 Kr., herefter blive 1 225 000 Kr., og det foreslaas derfor i § 2, at det nævnte Beløb paa 800 000 Kr. ændres til 1 225 000 Kr.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings Velvilje.

Jeg kommer dernæst til det sidste af de af mig anmeldte Lovforslag, *Forslag til Lov om Erhvervelse af Ejendomsretten til og Nedlæggelse af Banen Viborg—Aalestrup samt om Nedlæggelse af Statsbanen Hobro—Løgstør.*

Ved det saakaldte Stykgodsudvalgs Opgørelse af Driftsresultaterne paa Himmerlandsbanerne i Driftsaaret 1930—31 viste det sig, at Driften af de to Banestrækninger Hobro—Løgstør og Viborg—Aalestrup, med en Indtægt paa ca. 740 000 Kr. og en Udgift paa 1 480 000 Kr., havde givet et Driftsunderskud paa ca. 740 000 Kr., uden at der var medregnet Udgifter til Afskrivning og Forrentning. I sin Betænkning af Januar 1932 stillede Stykgodsudvalget herefter Forslag til Forenkling af Banernes Drift med det Maal at nedbringe Driftsudgifterne mest muligt uden at bringe Driftsindtægterne i større Fare. De af Udvalget stillede Forslag gik navnlig ud paa en Nedskæring af Køreplanen, saaledes at denne fremtidig kun skulde omfatte 4 Togpar daglig paa hver af Strækningerne og en gennemført Forenkling af Stationstjenesten med Overgang for de mindre Ekspeditionssteders Vedkommende til Betjening ved private eller til billigere Tjenestemandsbetjening. Udvalget regnede man at kunne nedbringe Driftsudgifterne med ca. 375 000 Kr. aarlig, medens man anslog Risikoen for den af den forringede Toggang sandsynliggjorte Nedgang i Driftsindtægterne til 50 000 Kr. aarlig. Saafremt Udvalgets Forslag blev fuldt gennemført, skulde man kunne regne

med en Driftsindtægt paa 690 000 Kr. aarlig og en Driftsudgift paa ca. 1 100 000 Kr. aarlig, altsaa et fremtidig rent Driftsunderskud paa ca. 410 000 Kr. aarlig. Det laa ikke inden for Udvalgets Kommissorium eventuelt at stille Forslag om Banernes Nedlæggelse, men Udvalget pegede i sin Betænkning paa, at det meget store Driftsunderskud, der selv efter en Billiggørelse af Driften vedvarende maatte regnes med, maatte gøre Banernes Nedlæggelse til en nærliggende Mulighed, og stillede derfor ogsaa Forslag om, at man i de kommende Aar skulde følge Resultatet af Driften paa de to Sidebaner for eventuelt senere at kunne tage Stilling til Spørgsmaalet om Driftens fortsatte Opretholdelse, bl. a. fordi det allerede dengang var klart, at en fortsat Drift af Himmerlandsbanerne ud over nogle faa Aar nødvendigt vilde medføre, at Sporet maatte omlægges og forstærkes, hvad der vilde medføre meget betydelige Udgifter.

Stykgodsudvalgets Forslag er i det hele og store blevet gennemført. Toggangen er nedskaaret til de 4 Togpar daglig, der maa anses for Minimum, naar Driften af Banen overhovedet skal opretholdes paa en trafikalt nogenlunde tilfredsstillende og ogsaa for Økonomien forsvarlig Maade, idet yderligere Nedskæring vil medføre Risiko for større Indtægtstab end Udgiftsbesparelser. Ogsaa Billiggørelsen af Stationstjenesten er i det væsentlige gennemført.

Man har nu opgjort Driftsresultatet paa Himmerlandsbanerne for de to seneste Driftsaar 1932—33 og 1933—34. Driftsindtægterne, som altsaa i 1930—31 var 740 000 Kr., har i 1932—33 udgjort 420 000 Kr. og i 1933—34 ca. 400 000 Kr. Driftsudgifterne — ekskl. Udgifter til Afskrivning og Forrentning, som var beregnet at skulle bringes ned til 1 100 000 Kr. — har i Driftsaaret 1932—33 udgjort 975 000 Kr., altsaa betydeligt under, hvad man regnede med, og i 1933—34 1 065 000 Kr. Denne Stigning i Driftsudgifterne fra 1932—33 til 1933—34 skyldes den Omstændighed, at det paa Grund af Banens daarlige Spor har været tvungende nødvendigt at anvende ca. 120 000 Kr. til forskellige Sporforstærkninger paa de mest udsatte Steder. Det rene Driftsunderskud paa Himmerlandsbanerne har saaledes i de to sidste Driftsaar udgjort henholdsvis ca. 555 000 Kr. og ca. 665 000 Kr. Selv om man vilde gaa den Vej at holde Sporforstærkningsudgifterne uden for Driftsbudgettet — mod tilsvarende Belastning af Anlægsbudgettet og dermed forøget Afskrivning og Forrentning —, vilde Driftsunderskuddet i 1933—34 dog have andraget